

LØVSTAKKSIDENE

Menighetsblad for Løvstakksiden menighet

DEN NORSKE KIRKE

Nr. 2/2021 Julenummer

Ny

*senterleder på Ny-Krohnborg
tt liv rundt St Markus
julefeiring i Solheim
tt år med mer som skjer*

Løvstakksiden menighet

Solheim kirke, Hordagaten 28

St Markus kirke, Lien 45

Kontor i Hordagaten 28,
5055 Bergen

Kontortid Mandag–Fredag 10–15

Prestene treffes etter avtale

Telefon: 55 30 81 30 / 995 22 847

Menigheten på nett:

www.lovstakksidenmenighet.no

[facebook.com/](https://facebook.com/lovstakksidenmenighet)

lovstakksidenmenighet.no/

[instagram.com/](https://instagram.com/lovstakksidenmenighet/)

lovstakksidenmenighet/

E-post:

lovstakksiden.menighet.bergen@kirken.no

Bestillinger av dåp, vielser og

gravferd på Kirketorget,

telefon 55 59 32 10

og kirketorget.bergen@kirken.no

Ansatte og menighetsråd

Sokneprest (50% pga. sykdom)

Hildegunn Katarina Isaksen

Kapellan (og fung. sokneprest)

Anne Line Kroken Holme

Diakonarbeider

 Vigdis Juliussen

Kantor

 Mariko Takei Myksvoll

Administrasjonsleder (60%)

Åsta Årøen

Kirketjener (50%)

Annicken Gildernes

Menighetspedagog (15%)

Kristian Storevik

Leder for menighetsrådet

Anne Karin Rudjord Unneland

Menighetsbladet

Utgitt av Løvstakksiden menighet ved menighetsrådet

I redaksjonen for dette bladet:

Åsta Årøen (redaktør), Atle Moe og Knut Kvalsvik (layout)

Forsidefoto:

 Knut Kvalsvik

Trykket av Molvik Grafisk AS

Distribuert av Posten Norge AS

Løvstakksiden menighet ...

... med kirkene St Markus og Solheim, bruker dette bladet til kontakt med folk i strøket. Vi tror at også mange som ikke er våre medlemmer kan ha interesse for det som skjer lokalt, inkludert i menigheten. For det skjer mye: Hadde vi hatt råd til det, kunne bladet hatt dobbelt så mange sider.

Løvstakksiden menighet vil gjerne, på ulike måter, bidra med noe positivt i området, og samarbeider med mange lokale lag, organisasjoner og trossamfunn som vil det samme. Dette er grunnleggende viktig, og dessuten en kilde til glede for alle involverte.

Hva som skjer i månedene fremover, mht. mulige nye pandemi-restriksjoner, vet vi ikke. Kanskje blir ikke alt som planlagt.

Orienterert om menigheten kan du være ved å følge oss på nett og i sosiale medier. De blir hyppig oppdatert, og der finner du også slikt som det dessverre ikke ble plass til i dette bladet.

Atle Moe

Seniorprest/prostiprest i Bergensprostiene

Av innholdet

3 Den beste gaven	10-11 La Grace få fylle fem år!
4 Konserter i Løvstakksiden	12 Ikke lenger automatisk
4 Nine Lessons and Carols	dåpsinvitasjon til nyfødte
5 Julemiddag i Solheim	12 Konfirmantene skal til Frankrike
5 Mangfoldsbyen	13 Babysang
6-7 Herrens tenestekvinne	14 Orgelpositiv til St Markus
8 Ny senterleder på	15 Heidi har begynt i Landås
Ny-Krohnborg	15 Aktiviteter for våren
9 Nytt liv rundt St Markus	16 Gudstjenesteoversikt

TRENGER DU NOEN Å SNAKKE MED?

Ring eller skriv. Vi er her. Alltid. kirkens-sos.no

SOS
22 40 00 40

SOS
CHAT

SOS
MELDING

KIRKENS
SOS

Den beste gaven

Av kapellan Anne Line Kroken Holme

Jeg har jobbet i Løvstakksiden i litt over et halvt år når dette bladet kommer ut. Og en ting jeg tar med meg inn i årets jul, er en stor takknemlighet over alle de fine menneskene jeg har fått lov til å møte her allerede.

Jeg har fått møte folk i sorg og jeg har fått møte folk i glede. Alle med hver sine ulike historier, ulike utfordringer og ulike hverdagssituasjoner. Og i år tenker jeg på alle dere når vi går inn i årets jul, også tenker jeg på alle dere andre som bor her på Løvstakksiden som jeg enda ikke har fått møte, og ikke minst meg selv. Hva betyr julens budskap for oss i dag?

Gaven vi fikk

Dette med pakker er ikke alltid lett å forstå for de små barna. I fjor prøvde jeg iherdig å få min datter på ett og et halvt år til å forstå at inni disse pakkene under dette treet (som vi har hentet ute i skogen og satt inn i stuen!) er det ting som folk har *gitt* til *deg*. Så du må ta av papiret, også må du bli *glad*, også må du si *takk*. Men det var vanskelig. Hun rev opp den ene og kastet den til side for så å starte på en ny en, som om det å åpne pakker var en ny aktivitet vi hadde presentert for henne, på lik linje med å disse eller å leke i sandkassen.

På samme måten tenker jeg at vi som er voksne kanskje kan ha litt vanskeligheter med å forstå hva det innebærer at vi fikk den gaven som vi fikk, den gangen Guds lille baby ble født på vår jord.

Hverdagens dilemmaer

Både i hverdagslivet og i førjulstiden dukker det opp en rekke dilemmaer for oss alle. De er ulike for de forskjellige livene vi har, men vi har alle dilemmaer. De kan handle om tid og prioriteringer, økonomi, eller ulike valg i forhold til oppdragelse av barn. I førjulstiden dukker det enda flere dilemmaer opp i forhold til forberedelser, julegaver, adventskalender, vasking og pynting, julebesøk osv. Det kan være slitsomt. Særlig hvis vi ikke vet hva vi skal gjøre, eller hvis ikke tid eller penger strekker til for alle våre idealer.

Midt inn i dette, inn i våre hverdagsliv og julestress kommer julens budskap til oss. Og det er nok ikke slik at alle disse dilemmaene forsvinner selv om Gud sendte sin sønn til verden. Men kanskje kan denne fortellingen fra Betlehem minne oss på noen viktige perspektiver for hva som egentlig betyr noe her i livet.

Gud skulle sende en redning til folket. En gave. Og det aller største han kunne komme på, var et lite barn, født av en fattig jomfru. En fattig jomfru som sammen med sin mann til og med ble avvist og sendt til stallen for å føde. Den største gaven vi har fått av Gud er et avvist, fattig barn. Som baby er et menneske på mange måter på sitt minst ressursrike. Den kan ikke lære oss noe, den kan ikke hjelpe til med noe, den er totalt avhengig av at noen passer på den. Samtidig gir den så utrolig mye bare ved å finnes. Den gleden du kan få med å bare holde den i armene og se på den og passe på den, overgår det meste.

Menneskene rundt oss

Det er rart hvordan vi trenger å bli minnet om det igjen og igjen, men det er ikke det flotteste julehuset, gullende rent og sølvtøypusset, som er det viktigste. Det er ikke de dyreste gavene som er de beste. Det er ikke å innfri noen vage forventninger fra venner eller naboer. Julen handler først og fremst om å ta mot en liten baby i våre armer og se på den utrolige gaven som Gud har sendt til sitt folk.

I våre liv i dag handler dette om å ta imot menneskene vi har rundt oss på samme måten som om de er som dette lille barnet. Dette sårbare barnet som både er totalt avhengig av vår beskyttelse og kjærlighet, men som likevel alltid har uendelig mye å gi bare ved å finnes. Det er det som betyr noe. Folkene. Å være der for noen som trenger deg og ta imot kjærligheten de gir deg.

God jul!

Gratis konserter i desember

Vi har hatt flere spennende konserter i høst. I desember blir det ytterligere flere fine konserter og musikalske samlinger. De har forskjellig preg, men alle er verdt å være med på. Og alle er gratis.

JULEKONSERT med blåsere:

I samarbeid med Grieg-akademiet:

- **Fredag 3. des. kl 18:00 St Markus kirke:**
med euphonium- og tromboneklassen på Griegakademiet
- **Lørdag 4 des. kl 17:30 St Markus kirke:**
Messing-ensemble fra Griegakademiet

JULEKONSERT med kor:

- **Søndag 5. des. kl 18:00 St Markus kirke:**
Bergen felleskor, Toneveld m/ fl. og Solister:
Trombone: Grethe Tonheim
Tuba: Elisabeth Vannebo

LUCIA-KONSERT:

- **Mandag 13. des. kl 17:00 Solheim kirke:**
Vi synger advent- og julesanger
Solister, Sangere, Lucia-tog

Afernoon TEA Concert og andre konserter våren 2022 er under planlegging.

Følg oss på menighetens webside og facebook.

Nine Lessons and Carols

– eller ni lesninger og julesanger

På 4. søndag i advent (19. desember) kl 11 i St Markus kirke vil vi ha «Ni lesninger og julesanger», i samarbeid med Bergen internasjonale menighet. Det er en gudstjenesteform som feirer Jesu fødsel. Vi leser 9 bibeltekster knyttet til profetiene om Messias frem til Jesu fødsel. Mellom lesningene synger vi kjente julesanger, og det blir korsang ved St Markus-sangerne.

Dette er noe som startet i 1880 i småbyen Truro i Cornwall. Etterhvert som flere oppdaget det, bredte det om seg, og ble gradvis veldig populært. Fra 1928 har BBC hatt som et fast, årlig innslag hver julekveld å sende en slik gudstjeneste fra det berømte King's College Chapel i Cambridge.

Ikke alle barn gleder seg til jul

Gi støtte, trygghet og håp til familier som har det tøft.

Send SMS BK JUL til 2210 (200 kr) eller
VIPPS valgfritt beløp til 13130

Velkommen til julefeiring i Solheim kirke!

Som i fjor inviterer vi til gratis julefeiring for alle som ønsker å feire julaften sammen med gode og fremmede naboer. Det blir en tradisjonell feiring i menighetssalen, med servering av pinnekjøtt, poteter og kålrabistappe til middag, og med vegetaralternativ for den som ønsker det. Det blir selvsagt dessert og kaffe, og vi synger julesanger og leser juleevangeliet.

Dette er en kveld for deg som ønsker å feire jul sammen med andre, men som kanskje ikke vet helt med hvem. Her er barnefamilier, studenter, folk fra Bymisjonens gatenære arbeid, han som feirer sin første jul uten barna og hun som ble alene i sommer.

Vertskapet består av både frivillige og ansatte fra Kirkens Bymisjon og menigheten.

Siden det er begrensning på antall deltakere, kan vi ikke love plass til alle, men meld deg på, så svarer vi om det er plass i god tid før julaften. **For mer informasjon og påmelding** kontakt diakon Vigdis Juliussen på tlf. 948 29 037 eller e-post vj848@kirken.no.

Mangfoldsbyen

Arrangementet Mangfoldsbyen er en uke som årlig feirer tros- og livssynsmangfoldet i Bergen med foredrag, kulturelle aktiviteter, dialogmiddag og besøk hos tros- og livssynssamfunn.

Av Hildegunn K. Isaksen
Foto Ida Marie Brandmø

Løvtakksiden menighet var godt representert under årets feiring. Vegetarmaten under dialogmiddagen fredag 5. november, der 84 personer deltok inkludert ordføreren og kirkevergen, ble laget av våre faste vegetarkokker med Noel i spissen.

Under panelsamtalen samme kveld deltok imam Abdiladif i Bergen moské, leder i HEF Christian Lomsdalen, og sogneprest Hildegunn Isaksen. Hildegunn var en av initiativtakerne til opprettelsen av Samarbeidsråd for tros- og livssynssamfunn i 2011.

Lørdag 6. november var det trosvandring på kryss og tvers rundt Danmarskplass. En gruppe på ca. 20 personer besøkte Adventistkirken, Salam Islamsk Senter, og til sist Solheim kirke. I kirken ble de tatt godt imot både av menigheten vår, den kinesiske menighet og den afrikanske menigheten Håp og Nådes Fjell.

Fra venstre: Christian Lomsdalen leder i HEF, Hildegunn K. Isaksen sogneprest i Løvtakksiden, Abdiladif A. Ahmed imam i Bergen moské, May Bente Matre leder Kirkelig dialogsenter

Herrens tenestekvinne

– ein fantasi rundt Maria, Jesu mor

Av Knut Kvalsvik

Den unge kvinna som heitte Maria var åleine i huset i landsbyen Nasaret, då det brått sto nokon der. Ein framand mann. Ho kvapp til. Ho hadde ikkje sett han komme. Ho var straks på vakt. Ei kvinne måtte alltid ta seg i akt, ein visste aldri kva menn kunne finne på. Kven var dette?

«Ver helsa, du som står høgt i Guds gunst!», sa han, «Herren er med deg!». Det var så høfleg som det kunne vere, heilt etter reglane i jødisk skikk. Men høfleg tale var ingen garanti. Forsøkte han å lure henne? Kva om han prøvde på noko? Sjølv om ho var åleine, så var det folk like utanfor. Ho kunne rope på hjelp. Dei ville komme styrande til.

Gjesten måtte ha sett hennar engstelse, for han sa: «Ver ikkje redd, Maria!». Ikkje redd, nei, det var lett nok å seie. Og korleis visste han namnet hennar?

Gjesten heldt fram med å snakke om at sjølvaste Herren, hennar folks Gud, hadde eit oppdrag til henne. Ho skulle verte gravid og føde ein heilt spesiell son, eit lovnadsbarn. Ein som skulle ta opp arven etter den store kong David. Ho nedstamma sjølv frå David, det visste ho. Men det var ikkje mykje no ved folket hennar eller henne sjølv som minte om den store kongen og det mektige riket han ein gong hadde rådd over.

Gjesten brukte svimlande ord, uverkelege ord. Men ein ting hadde han enno ikkje sagt: korleis dette barnet skulle verte til. Ville han straks no føreslå at det var han som skulle lage det? Ho sa: «Og korleis skal dette liksom gå til, sidan eg ikkje ligg med menn?» Ho ville gjerne gjere det klart for denne altfor frimodige gjesten at ho var ikkje ei *sånn* kvinne. Men no kom det vel, no ville han

avsløre kvifor han *eigentleg* var der. Ho var klar til å rope.

Men gjesten føreslo ikkje det ho hadde venta, og kom ikkje med nokon tilnærmingar. I staden snakka han om at det var eit under som Gud sjølv skulle gjere.

Ho vart i stuss då. Kva om dette verkeleg var eit himmelsk sendebod? Tenk om Gud verkeleg hadde eit oppdrag til henne, og ho avviste det? Det ville ho ikkje. Ho kjende akkurat då at å tene Gud, det ynskte ho av heile seg. Var dette hennar gylne augneblink, som ho ikkje måtte la gå frå seg?

Ho mintest forteljinga om den store profeten Samuel, som hadde butt i tempelet som gut, saman med presten Eli. Så hadde Gud ropt på Samuel, men Samuel hadde ikkje skjont kven det var som ropte. Men Eli hadde skjont, og hadde lært Samuel å svare: «Tal, Herre, din tenar høyrer!». Kalla Gud no også verkeleg på henne, ei alminneleg, fattig ung kvinne frå ein ubetydeleg landsby? Då måtte hennar svar vere i same stil som Samuel sitt. Orda hennar var meir ei bøn til Gud enn dei var retta til gjesten som sto der: «Eg er Herrens tenestekvinne. La det gå meg som du har sagt.»

Nokre månadar seinare var det ikkje mykje rom for tvil lenger. Ho var gravid. Og no greip ein ny og engsteleg tanke henne: Kva ville Josef synest om dette? Ho og Josef var trulova, ei pakt som i det jødiske samfunnet var like bindande som ekteskap. Og no var ho gravid, men ikkje med han! Ho frykta for kva han ville seie.

Og Josef fekk naturlegvis vite om det, og kom og snakka med henne og foreldra hennar. Han ville ikkje lage vanskar for henne, sa han. Om det var så at ho føretrakk ein annan, så

kunne alt saman ordnast i det stille. Han ville iverksetje skilsmisseprosedyra dei imellom, utan noko oppstyr, og så kunne ho gifte seg med den ho eigentleg ville ha.

Ho hadde venta dette, sjølv sagt, men det var bittert. Ho kjende det svei i halsen, og ho klarde ikkje å seie noko. Og korleis skulle ho i alle fall fått forklart han at der ikkje *var* nokon annan? Korleis kunne han tru på det, når han hadde beviset for det motsette rett framføre seg?

Den kvelden gret Maria sårt og lenge.

Neste dag skulle skilsmissa gjennomførast. Maria var bleik og fortrukka i ansiktet når dei møttest. Men ho var også fast beslutta på å framleis utføre oppdraget frå Gud. Ho visste det ville verte beintøft å vere einsleg mor i det samfunnet dei levde i. Dei mest ivrige i religionen ville ynskje å drepe henne ved steining. Men ho skulle klare det! Ho skulle vinne over alle vanskar med si sterke vilje!

Så sa Josef underlege ord. Han hadde sett eit himmelsk sendebod i draume, sa han, som

hadde sagt til han at barnet som Maria bar var Guds barn, og at han ikkje skulle forlate Maria. Så skilmissa vart likevel ikkje noko av, sa han.

Ei ustyrlig glede bobla opp i henne. Ho måtte omfamme han. Og no fekk ho også mot til å fortelje om sitt eige møte med eit himmelsk sendebod.

Etterpå måtte ho gå og gøyme seg vekk og gråte for seg sjølv, ikkje av sorg denne gongen, men av lettelse. Ho ante no at å klare seg åleine ville ha vorte *for* hardt. Der var ei grense for kva ein rådde med, om ein enn var aldri så besluttsam. Ho såg føre seg seg sjølv, flammande av mot og vilje, men omringa av sinte menn med steiner i hendene. Mot dei ville ho ha mist både sitt eige liv og livet til barnet ho bar.

No skulle det ikkje verte slik. Ho og Josef skulle stå saman om dette. Ein jublande takk steig opp frå ei ung kvinne i Nasaret, til den Gud som hadde vendt Josef sitt hjerte.

Nasaret som byen var ca. 1840. Steintrykk etter David Roberts. Frå Wikimedia.

Ny senterleder på Ny-Krohnborg

I mai fikk Ny-Krohnborg senter for oppvekst, idrett og kultur ny senterleder. Han heter Dennis Osei Kontor, er 37 år, opprinnelig fra Ghana, og full av gode idéer og engasjement for nærmiljøet.

Av Vigdis Juliussen
Foto: Mona Tahani

– For meg er det viktig at alle skal føle seg velkommen når de kommer hit, og at de opplever trygghet og fellesskap. Jeg liker å få barna til å smile, man vet aldri hvordan de har det i sine liv, sier Dennis, som selv er gift og far til to.

Han vil at barna skal føle seg så trygge på senteret at de kan tulle og tøyse med ham:

– De skal føle seg så trygge at de kan kalle meg Tennis og ikke Dennis. Eller de sier at de liker Arsenal, og jeg motsier dem og sier at selvfølgelig er det United som er best!

Vil være rollemodell

Når menighetsbladet er på besøk, er det noen som snakker i korridoren utenfor kontoret. Han stikker hodet ut av døra og får vite at det er en gutt som er på omvisning. Det er en ny 1.klassing. Dennis lover de skal bli «best buddies». Det er ingen tvil om at senterlederen er en sosial kar, som er opptatt av å være tilstede for dem som stikker innom.

– Det som var viktigst for meg da jeg søkte denne stillingen, var å være en rollemodell, det er viktig for meg. Jeg vil være den som motiverer, en som forteller unge at de ikke må gi opp!

Dagene er travle, og han har sjelden ro til å gå dypt inn i arbeidsoppgavene som venter på PC-skjermen.

– Jeg vet at det administrative er en del av jobben, men jeg liker ikke å snakke om det, den viktigste delen av jobben er menneskene. Vegger uten mennesker er jo nesten som «boss».

I tillegg til å ha et stort hjerte for barn, nevner Dennis flere ganger at det er viktig for han at folk som kjenner seg ensomme kan oppleve å være en del av et fellesskap.

– Det er ikke feil å komme alene, du blir kjent med andre, og neste gang er du ikke alene.

Samarbeider med Frivillighetssentralen

Senteret har utstrakt samarbeid med Frivillighetssentralen, som holder til i samme lokaler, og sier at de håper å få i gang mer aktivitet også for voksne og pensjonister etter hvert som situasjonen etter koronapandemien normaliserer seg.

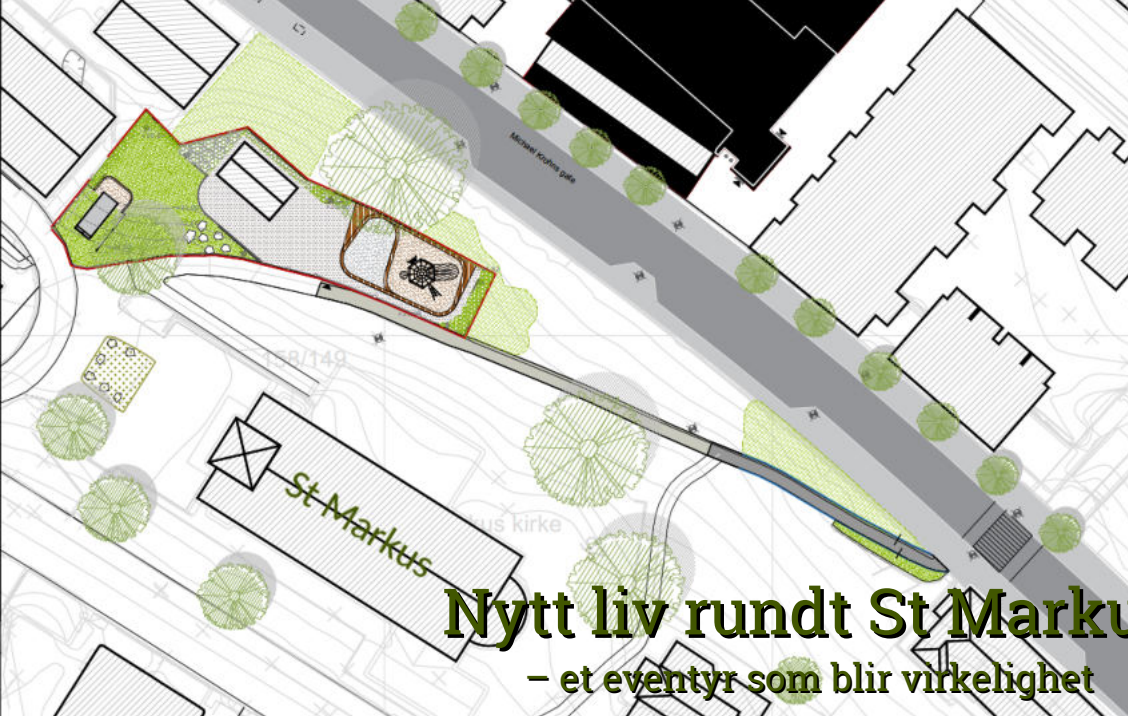
– De som har noen idéer eller ønsker, må ta kontakt med meg, sier Dennis,

– Ingen skal føle seg alene, og mitt mål er at alle som bor her, vet om senteret. Vi trenger ikke ekstra penger til alt, men vi må jobbe i fellesskap! Det sitter mange talenter hjemme, både unge og gamle, som fellesskapet trenger, sier han, og nevner tilbud for både unge og voksne, som språkkafé, Zumba, julekonsert og ulike kurs.

Dennis Kontor fremhever at det er mange på Løvtakksiden som har samme mål, nemlig et mangfoldig, inkluderende og trygt bomiljø for innbyggerne i området.

– Dere i kirken gjør det gjennom Gud, her gjør vi det gjennom idrett og kultur. Det er ikke veien som er viktig, men målet.

– Jeg drømmer hele tiden, og bare når vi sitter her og snakker kommer jeg på mange nye idéer. Jeg kan ikke love at alt blir gjennomført, men jeg kan love at jeg vil gjøre alt jeg kan for at det skal være godt å bo og leve på Løvtakksiden!

<ul style="list-style-type: none"> Leksutstyr (og skillelinse) Bussfelt Gress Høye busker Eksteriende tre Nytt tre Pulvert Upløst Løst, eksteriende 	<p>Anbudsgrunnlag</p> <p>RAMBOLL</p> <p>Rambøll Norge AS - Region Midt-Norge gate 2, 7042TRONDHEIM - Tel 73 84 10 00 Fax 73 84 10 60</p> <p>Bergen Kommune Damsgårdssundet Barnehage</p> <p>Situasjonsplan Supplerende lekeareal</p> <p>10.06.2021 ADEH JOL 1350044653 JOL</p>
--	--

Nytt liv rundt St Markus – et eventyr som blir virkelighet

I moderne byplanlegging har en gått bort fra at barnefamilier bare skal bo rundt og utenfor byen. Nå er det et poeng å legge til rette for at ulike mennesker og familietyper skal få plass i byen, og at byen trenger barn.

Av Åsta Årøen

Bit av arkitekttegning fra Rambøll Norge AS

Utviklingen i området rundt St Markus har gått fort de siste 20 årene, og bebyggelsen har endret karakter. Noe som er veldig gledelig er at mange barnefamilier har slått seg ned i området. Slik var det jo før også, da St Markus ble bygget. Den gang, og i mange tiår etterpå, var det massevis av barn i området. Men fra 90-tallet av ble store deler av byen, inkludert Løvestakksiden, tømt for barn.

Hva en by skal være

Barnehagen i Damsgårdssundet har sin bakgrunn i denne tenkningen om hva en by skal være. Da den først ble planlagt, var det kanskje ikke så mange som trodde dette ville bli en realitet, blant annet fordi den lokale luftforurensningen var høy og området lå i «rød sone». I perioden 2000 og utover ble det regelmessig advart mot å la barn leke ute i området, av frykt for risiko for skade på grunn av høy forekomst av nitrogenoksid (nox) i luften om vinteren.

De fleste trodde, og kanskje noen håpet, at dette skulle bli et tegnebrettprosjekt. Hvorfor sier jeg håpet? Jo, fordi det å bygge barnehage i bykjernen er dyrt, og utbyggere vil alltid kunne tjene mer penger på andre formål, som næring eller bolig.

Byen har endret seg. I dag kan du bade i Puddefjorden og leke ute, og det er et mål at også barn skal ha en plass i byen. Og da må vi ha barnehage.

Problemene var likevel ikke løst for «Damsgårdssundet barnehage». Beboerne i området var lovet prioritet, men prosjektet ble på en måte aldri ferdig.

Kommunen og aktøren som hadde ansvar for barnehagen så litt ulikt på det, og driften kom ikke i gang. Resultatet ble at barnehagebygget var et tomt skall uten barn.

Dette var selvsagt frustrerende for familiene som hadde regnet med tilgang til barnehage vegg i vegg, og som hadde basert seg på et liv uten bil.

Konflikten mellom barnehageutvikler og kommunen endte med at kommunen kjøpte hele barnehagen, og driften skal komme i gang høsten 2022. Kommunen skal drive barnehagen selv.

Sambruk av utearealet

Løvestakksiden menighet har alltid vært positiv til barnehage rundt St Markus, og har blant annet skrevet innlegg i BA om at vi må ha slike barnehager. Kanskje derfor, eller kanskje mer tilfeldig – det er ikke godt å si – ble menigheten kontaktet av kommunen og spurt om hvordan menigheten stilte seg til sambruk eller lignende av en gammel lekeplass som ligger på menighetens areal.

Og sambruk vil vi ha 😊 Derfor er det nå inngått en langvarig leieavtale, i første omgang for ti år. Menigheten har ønsket å stille arealet vederlagsfritt til disposisjon, mot at kommunen utruker og vedlikeholder lekearealet. Utenom barnehagens åpningstider kan både lokalmiljø og menighet bruke arealet. Når leieavtalen går ut, overtar menigheten lekeplassen igjen.

Det at området rundt St Markus blir bedre tilrettelagt for barn, kan bli en spennende fortsettelse på fortellingen om St Markus kirke. Vi gleder oss!

La Grace få fylle fem år!

Anita Lamisoni har akkurat født sitt første barn. Hun har fått navnet Grace, for hun er både en gave og en nåde, forteller den stolte moren

Akkurat nå ligger Grace trygt i mammas armer, bare en dag gammel. Omfavnet av morskjærighet og nærhet etter en god og trygg fødsel. Dessverre er tallene dystre, mange barn i Afrika lever aldri til de blir fem år.

Av Anette Torjusen, Kirkens Nødhjelp
Foto Håvard Bjelland

Innerst i kroken på fødeavdelingen hører vi små forsiktede grynt. Når vi titter inn, ser vi at det er Grace som er i ferd med å våkne. Hun ligger trygt i mammas favn på en av sengene i salen. Bare timer har gått siden hun ble født.

– Jeg kjenner meg så lykkelig, Grace er mitt første barn, og det er så mye større enn jeg hadde forestilt meg. Jeg håper hun får en trygg og god fremtid, det er alt jeg ønsker meg, smiler mamma Anita Lamisoni (24).

Grace er født i Malawi, på fødeavdelingen til helsesenteret Mbwatarika, som Kirkens Nødhjelp har bygd. Alt er godt og trygt for

Grace nå, men utenfor veggene venter et hardt liv og en beinhard statistikk. Mer enn nitti prosent av barn som dør før de fyller 18 år, overlever ikke sin femårsdag.

Høye dødstall

Malawi er et av verdens fattigste land, som står i mange kriser. Akutt vannmangel, tørke og flom gjør at tilgangen til mat er kritisk. Så kritisk at Grace har femti prosent sjanse for at veksten hennes blir hemmet før hun fyller fem år. I tillegg har pandemien også gitt et voldsomt oppsving i antall barneekteskap og tenåringsgraviditeter. I noen områder har dette doblet seg.

Selv om tallene for barnedødelighet har gått kraftig ned, er de fortsatt dramatiske. I 2019 døde det 14.000 barn i verden under fem år, hver eneste dag. Og hvor du blir født har mye å si. Barnedødeligheten er ni ganger høyere i Afrika enn i Europa.

Vi bygger fødeavdelinger

En god start på livet begynner med en trygg fødsel, derfor har Kirkens Nødhjelp bygd fødeavdelinger flere steder i Malawi – samtidig som vi sørger for gode jordmødre.

Da Grace ble født var det Hilal Wasil (27) som var jordfar på vakt. Han tok imot Grace og hjalp Anita gjennom sin første fødsel. Og Anita kan ikke få fullrost ham.

– Jeg følte meg både trygg og ivaretatt på beste måte, så nå kan jeg faktisk si at jeg hadde en fin fødsel, selv om den var lang og vond.

Hilal, som også er ansvarlig for svangerskapskontrollene, kan ikke få understreket nok hvor viktig det er å komme seg til en fødeavdeling. Han rykker også ut på motorsykkel til mødre som ikke når frem i tide.

– Vi ser at mange går over tiden, aborterer eller får massive blødninger etter fødsel.

Hilal Wasil er jordfar på fødeavdelingen ved helsesenteret som Kirkens Nødhjelp har bygd. Her sjekker han at alt er vel med Grace etter fødselen noen timer tidligere.

Derfor er det så viktig at gravide og nybakte mødre blir fulgt tett opp.

Anita får bare *en* natt på sykehus før hun må reise hjem, det er mange som skal føde og kamp om plassene. Totalt dekker fødestuen 3000 husholdninger.

Kamp mot spedbarnsdødelighet

Vi skal snart feire jul, i takknemlighet og glede over Jesu fødsel. En fødsel som mest sannsynlig var en tøff erfaring for unge Maria. I en stall, i en fremmed by, langt borte fra familien. Hadde hun en fødselshjelper?

Jesus overlevde både fødselen og flukten den lille familien måtte legge ut på etterhvert. Vi antar spedbarnsdødeligheten var stor. Jesus overlevde spedbarnstiden på tross av den urolige verdenen han ble født inn i.

2000 år etterpå vet vi at nyfødte under 28 dager står for nesten halvparten av dødsfallene blant barn under fem år (tall fra 2019). Mange fødes fortsatt i krig, konflikt, vannmangel, sult og fattigdom.

Vårt oppdrag er å redde liv og kreve rettferdighet for disse, slik vi gjør i Malawi. Vi kan være med og gi nyfødte Grace og andre barn en trygg fremtid. Sammen med deg og

dem kan vi bygge flere fødeavdelinger og sørge for tilgang til mat, rent vann, vaksiner og utdanning. Sammen forandre. Slik at flere får fylle fem år.

Slik gir du årets viktigste julegave:

Støtt Kirkens nødhjelp ved

- Vipps et valgfritt beløp til 2426
- Send GAVE på sms til 2426 og gi 250 kroner
- Gavekonto: 1594.22.87248

Ikke lenger automatisk dåpsinvitasjon til nyfødte

Det er slutt på at kirkemedlemmer som får barn automatisk får brev fra menigheten sin med invitasjon til dåp. Staten har avskaffet ordningen.

Av Atle Moe

Foto (utsnitt) over: Bo Mathisen

Inntil i fjor var det slik at foreldrenes trossamfunn ble registrert på fødeklinikken når nyfødte ble registrert, og trossamfunnet – i Den norske kirkes tilfelle, morens bostedsmenighet – fikk melding om den nyfødte. Da var det vanlig at menighetene sendte invitasjon til dåp til hjemmet.

Også den såkalte «tilhørigordningen» er avskaffet av staten. Barn av kirkemedlemmer som ikke ble døpt, ble tidligere registrert som «tilhørige» frem til de var 15 år. Dvs. de ble invitert på lik linje med døde barn til det som skjer i menighetene.

Kirkens prester hadde også plikt til f.eks. å forrette gravferd for tilhørige, på lik linje med medlemmer.

Nå som begge disse ordningene er opphørt, har vi i menighetene ikke lenger navn på barn som ikke er døpt, simpelthen fordi de ikke er medlemmer hos oss. Derfor må foresatte som ønsker at barna skal bli døpt – eller konfirmert når alderen er der, eller få invitasjon til alt som skjer derimellom – kontakte kirken på eget initiativ. Det kommer ingen invitasjon fra menigheten utenom på dette viset, helt generelt.

Konfirmantene skal til Frankrike

Vi har i år sju konfirmanter i menigheten. De er en fin gjeng som har kommet godt i gang med konfirmantåret, og som gleder seg til fortsettelsen – ikke minst turen til Frankrike i den stille uke i påsken.

Årets konfirmanter bor alle i nærheten av Solheim kirke. De går på ulike ungdomsskoler, og de har ulike interesser. De spiller fotball, gamer og henger med venner på fritiden. Til nå har vi hatt flere samlinger i kirken hvor vi lager mat sammen, spiser og diskuterer ulike tema. Samlingene avsluttes alltid med tidebønn rundt alteret i kirkerommet. De har også vært med på noen gudstjenester og deltatt som medliturger.

I november var konfirmantene på besøk på ungdomsklubben Bølgen i ungdomskirken St Jakob, og de deltok på nattcup i regi av Bjørgvin krets KFUK-KFUM. Ansvarlige for konfirmantopplegget er de to uvurderlige frivillige John Bertin Bjerke Hellerslien og Ann-Elin Dyrøy, samt vår nye kapellan Anne Line Kroken Holme. Nå ser vi fremover mot koselige adventsstunder og gudstjeneste i advent.

Høydepunktet: Frankriketur

Oså gleder vi oss til våren som kommer med høydepunktet: tur til Taizé i Frankrike. Taizé er et klosterfellesskap i Bourgogne, som jobber for å

styrke fellesskapet blant kristne på tvers av ulike konfesjoner eller trossamfunn. Bønn, kristen meditasjon og dialog er viktige stikkord. De tar imot ungdomsgrupper fra hele Europa som får besøke klosteret og ta del i fellesskapet når de ønsker.

Vi i Løvestakksiden skal reise på tur i «den stille uke» i påsken, altså de første dagene i høytiden. Dette gleder både konfirmanter og ledere seg veldig til. Forhåpentligvis kan dette bli en tradisjon, og kanskje årets konfirmanter etter hvert kan bli med som hjelpeledere for senere års konfirmanter.

Ellers leker vi også med tanken om å starte opp igjen en ungdomsklubb i menigheten. Har du ungdommer eller konfirmanter eller kommende konfirmanter og har spørsmål eller innspill til saker omkring disse temaene, er det bare å ta kontakt med vår kapellan Anne Line.

Konfirmasjonsdatoen for 2022 blir 8. mai, på selveste fredsdagen.

Babysang – en magisk stund i hverdagen

Her kommer noen gode nyheter til alle nybakte småbarnsforeldre. Menigheten har startet opp babysang, hver fredag, i St Markus kirke. Denne ledes av den eminente Kristin Trætteberg, som til vanlig jobber i Slettebakken kirke. Her får du et lite innblikk i hvem hun er og hvordan opplegget for babysang er for oss her i Løvstakksiden menighet.

Av Anne Line Kroken Holme

– *Hvem er Kristin Trætteberg?*

– Jeg bor på Fantoft sammen med familien min, og er mor til fire gutter i alderen 8–22 år. Jeg jobber som menighetspedagog i Slettebakken menighet, der jeg jobber med alt fra babysang for de yngste til lederseminar for ungdommer. Ellers kan det hende noen har truffet meg i klovneklær. Sammen med søstrene mine driver jeg en gruppe som lager forestillinger for barn og ungdom til bruk i kirke og skole, i tillegg til underholdning for voksne.

– *Hvor lenge har du holdt på med babysang og hvordan har det vært?*

– Jeg startet med babysang da jeg selv var hjemme med baby for 18 år siden. Jeg opplevde hvor koselig det var å gjøre noe sammen med babyen, og at vi begge to fikk nye venner. Siden har jeg hatt gleden av å bli kjent med masse flotte babyer og foreldre. Jeg opplever babysang som en liten «magisk stund» i hverdagen der foreldre og barn får kvalitetstid sammen.

– *Hvordan foregår babysang i St. Markus?*

– Vi møtes til babysang hver fredag kl. 11.30. Først synger vi sammen en liten halvtime, og deretter blir det anledning til å spise medbrakt matpakke og ta en koselig prat over kaffekoppen frem til kl.13.00. Vi synger kjente og kjære barnesanger, men lærer også en del typiske «babysang-sanger».

– *Hvorfor vil du anbefale folk å komme på babysang?*

– På babysang er vi sammen og gjør noe «ekte». Babyene elsker sang og musikk. Det skaper nærhet og trygghet. Du vil lære sanger du kan bruke i hverdagen—og alle kan være med, for for din baby er din stemme det flotteste som finnes. Jeg tror babysang er blitt så populært mange steder nettopp fordi det er en aktivitet som foreldre og barn kan ha glede av sammen. Du møter andre som er i akkurat samme situasjon som deg selv. Også er det flott å kunne møtes i kirken og kanskje kunne oppleve en hellig stund midt i hverdagens styr.

– *Ellers noe du vil si til menighetsbladet?*

– Jeg gleder meg alltid til å møte barn og foreldre på babysang i St Markus!

Kan du hjelpe et barn eller en ungdom som har det vanskelig?
Nå er det behov for flere fosterhjem i ditt nærområde.

Den norske kirke samarbeider med Fosterhjemstjenesten i Bergen om å finne fosterhjem.

Mer informasjon om fosterhjem på

fosterhjem.no

Gave til oppussing av menighetssalen i Solheim kirke

Anne Margrethe Rasmussen, som døde i vår, testamenterte 25.000 kroner til oppussing av menighetssalen i Solheim kirke, som er litt slitt. Salen brukes mye hver uke – til alt fra vegetarmiddagen til minnesamvær.

Mange av oss husker Anne Margrethe som en trofast kirkegjenger og fast inventar på hyggestunden i Solheim. Hun var også engasjert i den årlige julebasaren. Og hun huskes for sine kommentarer, sagt med snert og humor.

Det er rørende for oss å motta denne gaven, gitt av kjærlighet til menigheten. Vi skal forsøke å forvalte midlene etter beste evne, til beste for menigheten.

Vi lyser fred over Anne Margrethe sitt minne.

*Løvtakksiden menighet
ved Åsta Årøen*

Orgelpositiv til St Markus kirke

St Markus kirke får utvidet sin beholdning av musikkinstrumenter med et såkalt *orgelpositiv*, eller bare *positiv*. Dette er et lite, frittstående pipeorgel med bare *en* manual (dvs. *en* tangentrekke). Positivet har tidligere stått i Johanneskirken, men skal ikke brukes der lenger, og vi får overta det gratis!

Instrumentet er tenkt å stå foran i kirkerommet. Det kan brukes til mange ting, typisk til å akkompagnere kor eller solister, eller som del av et lite orkester.

Husk også at vi har planer om en fornyelse av de større pipeorglene våre, og at vi er forventet å betale *litt* selv av hva dette koster.

Du kan gi til orgelprosjektet vårt på:

- Bankkontonr 5083.05.65067 (merk «orgel»)
- Vipps til 635799 (merk «orgel»)

Endelig kom vegetarmiddagen i gang igjen!

Hver mandag (bortsett fra i skolens ferier) mellom klokken 16 og 18 står en variert vegetarbuffet klar i menighetssalen i Solheim kirke.

Av Vigdis Juliussen

På kjøkkenet kokkeleres det frem retter fra blant annet Algerie, Eritrea og Iran. I tillegg er det alltid vegetarpizza, pasta og ris – sikre vinnere hos barna, blant andre.

Middagen er et sted å bli kjent med trivelige mennesker i alle aldre fra nabolaget. Her treffer du på barnefamilier, studenter, voksne og pensjonister. Du er hjertelig velkommen uansett om du kommer alene, med kjente eller hele familien.

Prisen er 20 kroner for barn og 30 for voksne. Det er mulig å betale mer om du ønsker, eller mindre om du må.

Heidi har begynt i Landås

Heidi Husevåg har fra 2015 vært menighetspedagog i Løvstakksiden menighet. Men omorganiseringer i kirken har ført til at hun nå har sluttet hos oss. Fra august har hun i stedet vært menighetspedagog i Landås.

Veldig mange av stillingene i Den norske kirke i Bergen er små, og flere ansatte har dermed jobber som er sammensatt av flere såkalte stillingshjemler. Heidi hadde 15 prosent jobb som menighetspedagog, og 10 prosent som frivillighetskoordinator. Til sammen hadde menigheten 50 prosent frivillighetskoordinator – de resterende 40 prosentene var lagt til administrasjonslederstillingen til Åsta Årøen.

Men så ble alle menighetene i Bergen fratatt frivillighetskoordinatorjobbene. Dette er på en måte en usynlig funksjon, men det handler om å ha kontakt med og å ta vare på de frivillige. Frivilliges innsats for å få til arrangementer som f.eks. krybbespill, luciafeiring og juleverksted er avgjørende, mener Heidi.

Heidi bor framdeles i Løvstakksiden, og vil bli å se her, både i kirken og i andre sammenhenger.

Konsserter våren 2022

Afternoon TEA concert-serien og andre konsserter er under planlegging og fortsetter også i det nye året. Følg med på menighetens nett- og FB-sider.

Bilde: fra Afternoon tea concert 23. oktober. Utøvere fra Grieg-akademiet (UiB) spiller 8-hendig klaver!

Det skjer våren 2022

- ☆ Hver **søndag** er det **gudstjeneste** enten i *Solheim* eller *St Markus* kirke, se oversikt på neste side.
- ☆ Hver **mandag** (unntatt i skolens ferier) er det **vegetarmiddag** i menighetssalen i *Solheim* mellom kl 16 og 18. Det er en sosial møteplass med deilig og billig mat for hele nabolaget.
- ☆ Kl 17 under vegetarmiddagen er det **sangstund** for barn i kirkerommet.
- ☆ Hver **tirsdag** kl 13 er det **trening** med Frisklivssentralen utendørs bak *Solheim alderspensjonat*. Felles avgang fra *Solheim* kirke ett kvarter før for dem som vil gå sammen med noen.
- ☆ **Annankvar tysdag** er det **bibelkveld** i *Solheim* på kontor-møteromet kl 18:30-20:30 med innleing ved Knut Kvalsvik og samtale. Datoane vert:
 - 18. januar
 - 01. februar
 - 15. februar
 - 01. mars
 - 15. mars
 - 29. mars
- ☆ **Annenhver onsdag** er det **formiddagstreff** kl 12-14, med tema, servering, sang og musikk og hyggelig samvær. Dette alternerer slik:
 - 19. januar *Solheim menighetssal*,
 - 02. februar *St Markus menighetssal*,
 - 16. februar *Solheim*,
 - 02. mars *St Markus*,
 - 16. mars *Solheim*,
 - 30. mars *St Markus*
- ☆ **Onsdager** er det **åpen kirke** i *Solheim* 12-14. (Utgår ved gravferd)
- ☆ **Fredager** er det **babysang** i *St Markus* 11:30.
- ☆ På **fredager** er det også **åpen kirke** i *St Markus* 12:30–13:30. (Utgår ved gravferd)

Solheim kirke
Hordagaten 28

St Markus kirke
Lien 45

Trenger du kirkeskyss?

Ønsker du å bli hentet til kirken og kjørt hjem igjen i forbindelse med gudstjeneste, kan du ta kontakt med **diakon Vigdis** (tlf 948 29 037) innen kl 15 fredagen før den aktuelle gudstjenesten.

Gudstjenester i Løvstakksiden menighet

Desember

05. des. kl 11, 2. søndag i advent,
St Markus, *Johannes 16,21–24*

12. des. kl 11, 3. søndag i advent,
Solheim, *Johannes 5,31–36*
Lucia-opptog starter gudstjenesten

19. des. kl 11, 4. søndag i advent,
St Markus, *øumenisk gudstjeneste med «Nine Lessons and Carols»*

24. des. kl 14, julaften,
St Markus, *Lukas 2,1–20*,
julaftensgudstjeneste

24. des. kl 16, julaften,
Solheim, *Lukas 2,1–20*,
julaftensgudstjeneste

25. des. kl 12, juledag,
Solheim, *Johannes 1,1–14*,
høytidsgudstjeneste

26. des. kl 11, 2. juledag /
Stefanusdagen,
St Markus, *Johannes 16,1–4a*

Januar

02. jan. kl 11,
Kristi åpenbaringsdag,
Solheim, *Johannes 12,42–47*

09. jan. kl 11, 2. s. i åpenbaringst.,
St Markus, *Johannes 1,29–34*

16. jan. kl 11, 3. s. i åpenbaringst.,
Solheim, *Johannes 1,15–18*

23. jan. kl 11, 4. s. i åpenbaringst.,
St Markus, *Lukas 13,10–17*
Familiegudstjeneste

30. jan. kl 11, 5. s. i åpenbaringst.,
Solheim, *Johannes 5,1–15*

Februar

06. feb. kl 11, 6. s. i åpenbaringst.,
St Markus, *Markus 13,21–27*

13. feb. kl 11, Såmannssøndagen,
Solheim, *Matteus 13,24–30*
Økumenisk gudstj., 4 menigheter

20. feb. kl 11, Kristi forklarelse,
St Markus, *Lukas 9,28–36*

27. feb. kl 11, Fastelavnssøndag,
Solheim, *Lukas 18,31–34*
Familiegudstjeneste. Karneval.

Mars

Ons 02. mars kl 18, Askeonsdag,
Solheim, *Markus 2,18–20*
Tegning av askekors

06. mars kl 11, 1. søndag i faste,
St Markus, *Matteus 26,36–45*

13. mars kl 11, 2. søndag i faste,
Solheim, *Lukas 13,22–30*

20. mars kl 11, 3. søndag i faste,
St Markus, *Lukas 22,28–34*

27. mars kl 11, Maria budskapsd.,
Solheim, *Lukas 1,39–45*

April

03. april kl 11, 5. søndag i faste,
St Markus, *Johannes 6,24–36*

10. april kl 11, Palmesøndag,
Solheim, *Johannes 12,1–13*
Familiegudstjeneste